Tratatul de alianță între România, Rusia, Franța, Anglia și Italia încheiat la 17 august 1916

- 1. "D.Stanislav Poklovski-Koziel, trimis extraordianar și minstru plenipotențiar al M.S. Împaratul tuturor Rusilor pe langa M.S. Regele Romaniei.
- 2. Contele de Saint Aulaire, trimis extraordinar și ministrul plenipotnțiar al republicei franceze pe lângă M.S. Regele României.
- 3. Sir George Barcaly, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al M.s. Regelui regatului Unit al Britaniei și Iralndei și al pământurilor britanice de peste mări,Împărat al Indiilor, pe lângă M.S. Regele României.
- 4. Baronul Fasciotti, trimis extraordinar și ministrul plenipotențiar al M.S. Regele Italiei pe lângă M.S. Regele României, anume însărcinați de guvernele lor respective, de o parte și
 - a. Ioan I.C.Brătianu, președintele Consiliului de Miniștri al Regatului României, în numele guvernului român, de altă parte, s-a stabilit ceea ce urmează:
 - I. Rusi, Franța, Anglia și Italia garantează integritatea teritorială a ragatului României în toată întinderea fruntariilor sale actuale.
 - II. România se obligă să declare război și să atace Austro-Ungaria în condițiile stabilite prin convenția militară; România se obligă de asemeni săînceteze, de la declararea războiului, orice legături economice și orice schimb commercial cu toți dușmanii aliaților.
 - III. Rusia, Franța, Anglia și Italia recunosc României dreptul de a anexa teritoriile monarhiei Austro-Ungare prevăzute și hotărnicite în art. 4.
 - IV. Marginiile teritotriilor despre care e vorba în articolul trecut sunt hotărâte după cum urmează:

Linia de hotar va începe de la Prut, de la un punct al frontierelor actuale între Rusia și România aproape de Novosulițași va urca râul până la granița Glației, la întâlnirea Prutului cu Ceremușul. De aici va forma frontiera dintre Galița și Ungaria până la punctul Steag, cota 1655. Mai departe va ruma linia de despărțire dintre apele Tisei și Vizului ca să ajungă la Tisa, la satul Trebuza, mai sus de locul unde se unește cu Vizo.D e la acest punct ea va coborî malul Tisei până la 4 km mai jos de locul unde se întâlnește cu Someșul, lăsând satul Vasares-Nameni României. Va continua, apoi, în direcția sud-sud-est până la un punct la 6km la est de orașul Debrețin. De la punctul acesta va atinge Crișul la 3 km mai jos de locul de întâlnire a celor doi afluenți ai săi, se va uni, apoi, cu Tisa la înălțimea satului Algyo, la nord de Seghedin, trecând la Apus de satele Oroshaza și Bekesamson, la 3km de care va face o micăîndoitură. De la Algyo linia va cobrî malul Tisei până la vărsarea sa în Dunăre și, în sfârșit, va urma mamulu Dunării până la frontiera actuală a României.

România se obligă să nu ridice fortificații în fața Blegradului pe o zonă ce va fi stabilă ulterior și să nu ținăîn această zonă decât forțele necesare serviciului de poloție. Guvernul regal român se obligă să despăgubească pe Sârbii regiunei Banatului cari părăsindu-și proprietățile vor voi să emigreze într-un termen de doi ani dupăîncheierea păcii.

- V. Rusia, Franța, Anglia și Italia de o parte și România de altă parte se obligă să nu încheie pace separată sau pace generală decât în unire și în același timp.
 - Rusia, Franța, Anglia și Italia se obligă de asemeni ca în tratatul de pace teritoriile monarhiei Austro-Ungariei, prevăzute în art. 3, să fie anexate Coroanei României.
- VI. România se va bucura de aceleași drepturi ca și aliații săi în tot ce privește preliminariile, tratativele de pace, ca și discutarea chestiunilor care vor supuse hotărâri conferinței de pace.
- VII. Puterile contractate se obligă să păstreze în secret prezenta convenție până la încheierea unei păci generale.